

Június 6-tól 10-ig

Beíratás az óvodákba

Myenkor, nyár elején érdeklődve lesik a hirdéseket, fogadják ismerőseiket a kisgyermekes mamák: mikor lesz az óvodai beíratás. Többen kérdezősködtek már szerkesztőségünkben is, így a válasznak utánajártunk.

A szegedi városi tanács művelődési osztályának óvodai főelőadójától Szógi Bélánétól megtudtuk: az óvodákba már megérkeztek a beíratásról tájékoztató körlevelek. Eszerint ki-ki a lakóhelye szerinti illetékes óvodában, illetve, ha munkahelyének is van üzemi óvodája, akkor ott jelentkezni beíratásról. A beíratáshoz a szülők vigyék el a gyermek születési anyakönyvi kivonatát, az apa vagy anya személyi igazolványát és olyan orvosi igazolást, amely bizonyítja, hogy a gyermeknek sem testi, érzékszervi, sem értelmi fogyatéka nincs, ezen bizonyítványra is. Azokat a kívül szükség van az oltási kocsinyeket veszik föl az őket szeptember 16-tól fogadó óvodákba, akik 1983. szeptember 30-ig betöltik harmadik évüket. Azok az édesanyjak is, akik jelenleg gyersen vannak, de gyermekük fölvétele év közben esedékes, ugyanebben az idő-

ben jelentsék be igényüket, hogy az óvodák előre helyet tudjanak biztosítani számukra.

A fölvételekről a június 20. és 24. között összeülő társadalmi bizottság dönt, az óvodai rendtartás előírásai szerint. Változatlanul előnyt élveznek az egyedülálló szülők, a kiskeresetűek, a nagycsaládosok gyermekei, vagy a sorkatonai szolgálatot teljesítő apa kislánya. Elegendő indok az is, ha mindkét szülő dolgozik és nyitva a kapu az öt éves, hamarosan iskolába lépő gyermek előtt is. A társadalmi bizottság döntéséről június 28-ig értesítik az érdekelteket.

Ha a bizottság döntésével nem ért egyet a szülő, öt napon belül föllebezhet. A kérelmet az óvoda vezetőjének kell benyújtani, aki továbbítja a művelődési osztályra. A gyermekek elhelyezésének lehetőségéről augusztus 5-ig levélben értesítik a szülőket.

Az újságíró dolga ezúttal könnyebb, mint az elmúlt években, amikor szünek bizonyultak az óvodák a város kicsinyeinek befogadására. Most, hiszen, ha tiltettek is az óvodák, szám szerint 76 van, úgy tűnik, mindenkinek jut hely ben-

nük. A Rókuson lakó szülőknek azonban föl kell készülniük arra, hogy a városrészes új, 100 személyes óvodájába nem fér be minden jelentkező és a Makkosházi részen lakók is körzetüktől távolabbi gyermekintézménybe irathatják fiukat, lányukat. Itt tehát kényszerűségből módosultak a körzethatárok: a rókusi 100-as épületekben lakók a Rókus-városi óvodában, a 210-218-as épületekből a Hétvezér utcai óvodában, a 219-230 épületekből a Hunyadi téri óvodában, a 201-209-ből a Kossuth Lajos sugárúti óvodában kell jelentkezniük a szülőknek.

A Rókus-város 300-as épületeiben és az Északi városrészes 300-as házaiban lakó gyerekeket az Északi városrészes I. számú kék óvodájába, az Északi város 100-as épületeiben lakókat a II-es számú, lilá óvodába lehet beírni. Ugyancsak ide tartozik a Makkosházi városrészből a Gyöngyvirág utca, a Makkosházi út, a Csongrádi sugárút, valamint a 81., 83., 85. számú épület, a Juharfas utca és Gál utca lakói a fodortelepi, Uzsocki utcai óvodába irathatják be gyermeküket. A tervek szerint jövőre átadják a Rókus I/C ütemben építendő új, 150 személyes óvodát, amely enyhíti a környék gondjait.

A főelőadótól megtudtuk azt is, hogy az ötnapos munkahét miatt az idén nyáron három hét helyett négy héti lesz takarítási szünet az óvodákban. Két hétiig mindenképpen a szülőknek kell gondoskodniuk gyermekük elhelyezéséről. Ha a másik két hét alatt képtelenek erre, kérjék a vezető óvónő segítségét. Indokolt esetben — márpedig ha mindkét szülőre igényt tart ebben az időben munkahelye, az indokolt eset —, a közeli, váltó óvodában fogadják a gyermeket.

Ch. A.

HÁZASSÁG

Széli Ferenc és Antal Judit, Sztharmy Gábor László és Szecsdi Irén, dr. Hegyi László Attila és Simon Etelka Sára, Szabó Rudolf Ferenc és Takács Éva, Laudisz Gyula és Köszö Edit, dr. Szabó Gyula és dr. Bujdosó Anna Mária, Tenyeli Gyula és Molnár Etelka Erzsébet, Gazsó István és Bal Veronika, Nagyszőlősi Béla és dr. Prehoffer Ágnes Ilona, Polyvas Tamás Daniel és Kiss Mónika, Sutka Nándor és Varsányi Gyöngyi, Gruity István és Csendes Katalin, Simon László és Csipák Éva, Kothencz László és Dohány Katalin, Kis-Sebestyén László és Hegyvári Ibolya, Kovács László és Kaproncai Mária Ibolya, Belovai Mihály Imre és Lolé Valéria, Balla János és Behány Erika, Párkás László és Tranger Mária, Miklós Ernő és Ördög Edit, Szűcs József és Putics Anikó Márta, Süll József és Gera Zsuzsanna, Ördög Balint és Terhes Erika Erzsébet házasságot kötöttek.

SZÜLETÉS

Terhes Sándornak és Horgosi Mária Mária, Szikula Lászlónak és Kovács Évának Gergő, Ludvig Zoltánnak és Szél Mária Rozáliának Krisztián, Kőrösi Péter Bélának és Vizi Mária Dóra, Gyovai Lajosnak és Riedl Veronikának Lajos, Pesti Dezsőnek és Nyilasi Juditnak Csaba, Vas Ferencnek és Csongrádi Éva Mária Gábor, Gombos Ferencnek és Kónya Erzsébetnek Ferenc, Hódi Lászlónak és Szécsi Erzsébetnek Csaba, Börcsök Ernőnek és Karai Margit Agnesnek Idkó, Bagi Bélának és Buzasi Rozáliának Agnes Tünde, Bozoki Imrénének és Özevgyi Ibolyának Marianna Ibolya, Virág Ferencnek és Vakály Valériának Valéria, Herczeg Józsefnek és Kecskeméti Ilonának Nóra, Falusi Lászlónak és Czinkóczi Róza Mária László, Nikolett, Nagy Ottóknak és Dózségi Éva Zsuzsannának Szilvia, Vári Lajosnak és Szabó Ilona Katalinnak Roland Lajos, Párkás Gábornak és Héder Róza Agnesnek Krisztina, Kovács Györgynek és Tanczos Zsuzsanna Evának Szilvia Anita, Betyár Béla Bertalannak és Battancs Mária Ibolyának Dóra Zsófia, Límpek Pálnak és Németh Mária Erika, Rapcsák Józsefnek és Bartos Margitnak Attila, Varga Sándor-

Búcsú Koch Sándortól

Ma búcsúunk Koch Sándor professzortól. 1983. május 25-én hunyt el, 87 éves korában. Ny. egyetemi tanár, Kossuth-díjas, a föld- és ásványtani tudományok doktora, a József Attila Tudományegyetem honoris causa doktora, a Népköztársasági Erdemérem arany fokozata, a Munka Erdemrend, arany fokozata, a Bugát Pál Emlékérem, a József Attila Emlékérem, a Földtani Intézet Jubileumi Emlékérem, a Lomonoszov Egyetem Fersznan Emlékérem, a Szocialista Kultúrért, az Oktatásügy Kiváló Dolgozója kitüntető jelvény tulajdonosa, a Magyarhoni Földtani Társulat, a Természettudományi Ismeretterjesztő Társaság, a Karszt- és Barlangkutató Társaság tiszteletbeli tagja.

Kolozsvár szülötte, Budapest neveltje a Magyar Nemzeti Múzeum Ásványtárában eltöltött 23 év után 1940. novemberében nyert tanszéket vezető egyetemi tanári ki nevezést a szegedi egyetem Ásvány-, Kőzettani Tanszéke, melynek vezetője volt 1968-ig. Szegedre nemcsak átfogó nagy tudását és az ásványtan iránti szeretetét hozta magával, de lelkesedését a tudomány és minden egyéb iránt, ami az emberi életet teljesebbé és szebbé teheti. Hozta magával Szegedre is azt a már Budapesten, egyetemi magántanárként meghonosított szokását, hogy szombatoként összegyűjtötte érdeklődő hallgatóit, s ezeken a szombat délutánokon az Ő révén ismerkedtünk olyan írókkal, akiket a középiskolai tankönyvek annak idején nem „érdemesítettek” arra, hogy tananyagként szerepeljenek, ismerkedtünk az alkotóművészetekkel, a festéssel, a

szobrászattal, építészettel kiemelkedő alkotóival és műveikkel. Nevelés volt ez a javából, mert ráirányította a figyelmünket, hogy nemcsak a szakmát kell elsajátítanunk, hanem meg kell ismerkednünk azokkal a kiemelkedő művekkel is, amelyeket az emberi szellem és tudás egyéb területeken is alkotott. Egész ember volt, egész embereket akart nevelni is. Ezzel akart megvédeni bennünket az egyoldalúságtól, a szakbarbárságtól, amely törekvése — tekintettel arra, hogy magunk is tanári pályára készültünk, akik majdan tanárszakosokat kívántunk nemcsak oktatni és nevelni — nagyon is beletartozott nevelési rendszerébe, s amely ma is követendő példaként állhat előttünk.

Egyéniségéből, személyes megnyilvánulásából mélyrehatóan sugárzott. A tanszéken nemcsak új tudományos szemléletet hozott meg, de új emberi, munkakörös atmoszférát is teremtett. Ajtaja, füle és szíve mindig nyitva volt a hallgatók, s munkatársai kisebb-nagyobb gondjaira, problémáira, volt ereje, kitartása azok orvoslására is. Koch Sándornak, mindannyiunk szeretett Sanyi bácsijának egész előttünk lefolyt életét ez a családiasság jellemezte. Hallgatói, tanítványai, munkatársai alkották szélesebb körű családját, apai gondoskodásából, szeretetéből mindenkinek jutott. Az ifjúság iránt érzett felelősségét az ő szeretete adott Néki erőt a nehezebb idők elviselésére is, és ez az ifjúság iránti megértése és az ifjúsággal való állandó kapcsolata tartotta meg gondolkodásában mindig fiatalnak akkor is, midőn az évek már jócskán elmúltak felette. Az én ge-

nerációm volt az első a szegedi tanítványok közül, s tudom, hogy nagyon sokat kaptunk Tőle indításként, útmutatásként, az élet ezen területén is.

Személyében a klasszikus mineralógia utolsó nagy képviselője, a magyar mineralógia neves tanára távozott el közülünk. A Kárpát-medence bányahelyeinek és ásványainak, az ásványok keletkezésének tudósa és kutatója volt, aki az ásványokban nemcsak a vizsgálat tárgyát, de esztétikai gyönyörűség forrását is látta, és igyekezett velünk is meglátni. Élete során megírt nagyszámú tanulmánya, sok évtizedes kutatómunkája kepezte az alapját legnagyobb műve, a *Magyarország ásványai* című kétfüzetű, maig egyedüli és egyetlen könyv megírásának. Sajnos e munka második, átdolgozott kiadását már nem érthette meg. Ezt az adósságot már csak a könyv megjelenésével, a magyar geológusoknak törleszthetjük le, Koch Sándornak már nem tudtuk vele örömet szerezni. Kiterjedt publikációs tevékenysége mellett több kézikönyv és egyetemi tankönyv megírása fűződik nevéhez s kapcsolódik több új ásvány felfedezése és leírása is. A tanszék oktatási-kutatási profiljának, a kutatási lehetőségeknek megteremtésével együtt létrehozta az ország határain túl is jól ismert s már tíz éve a nevét viselő ásványgyűjteményt, megindította a tanszék Acta Mineralogica Petrographica című évi kiadványát, mely publikációs lehetőséget és jelentős folyóiratcseret biztosít.

Tanítványaiban kedvet tudott ébreszteni tárgya iránt, fejlesztette hivatásérzéküket, tárgy szeretetüket, biztat-

Grasselly Gyula

Hétköznapi Generációk

Neves szállodavállalatunk elegáns étterme szomorkodik a Balaton déli partján. Szomorkodik, mondom némi joggal, mert évek óta figyelem, amióta valaki föl hívta rá a figyelmet; ez az, ami mindig üres. Pedig egy szállodához tartozna a szentem, amelynek vendégei legalább a kötelező reggeli miatt mégiscsak megismerik jelenlétükkel. Reggelente. Aztán megkezdődik az üres szomorkodás időszak a legmelegebb nyáron is szomorkingban fővő, de teljesen munkátlan pincérekkel.

Az okot nem is nehéz fölfedezni. Körben villanegyed, sok házban kifőző, kertvendéglő, birka- és halászsárdák, s ki tudja, mi minden még. Igaz, talán nem túl elegánsak, s a felszolgálón sincs szmoking, nem metszett pohárba csorgatják a bort, s a falon sem hirdeti gravírozott tábla: I. osztály, de valahogyan mégis inkább oda mennek az emberek. Kéretlek és nyugatiki egyaránt. Hát lehet ezen csodálkozni ilyen gazdasági helyzetben?...

Választék

Megjelenik sok minden az üzletekben, aztán eltűnik. Jó, jó, ebben a gazdasági helyzetben természetesen. Hol jut az importra, hol nem. Igaz, megszokott márkájú francia parfümjét most is megkapja akárki. Albán kagylót, lehet, hogy évekig kereshet, aki egyszer megszerette. Dehát, ez az élet. És nem is ezzel van bajom igazán, hanem hazai vállalatunk hazai termékeivel.

Példát akárki idézhetne tucat szám. A sokak által megszokott és megkedvelt bélszínrolótól a WU 2 száraz samponig. Keresheti az ember, hónapokon át, akkor sem találja. Lehet, hogy ezek gyártói is alapanyaghiánnyal küszködnek, ami csöp-

De se baj — véli az ember a pangó-szomorkodó étterem látványán maga is megszorodva; lesz ez még máshogyan is. Jön a föllendülés, amikor ismét megengedhetjük magunknak, hogy előnyben részesítsük a metszett poharat a pincéri szmokinghoz tartozó udvariasságot és szakértelmet, a sokoldalúan képzett és világot járt konyhafőnök által garantált, ingyenes kielégítő konyhát a maszek, jóindulatul ugyan bőségesen ellátott, de valódi hozzáértés híján picit nehézkes és ormólian kifőződek, kertvendéglők, birka- és halászsárdák, s ki tudja, mi minden hátrányára még. Hisz az elegáns környezet hangulatteremtő is egyben...

A napokban, újonnan épült házban új maszek étterem nyílt a környéken. Elegáns berendezés, elegáns fűszolgálat, nagy választék, még sörből is. És a falon a tábla: III. osztály.

Mi lesz veled, te üresen szomorkodó, metszett poharakat csillantó, pincérszmokingos, vállalati I. osztály?

sem lenne csoda, ebben a nehéz gazdasági helyzetben. Valamit azonban akkor sem értek. Ha egy cég új terméket készült bevezetni, százezreket költ reklámra, sajtókonferenciát, sajtótájékoztatókat hív össze, kemény pénzekért részt vesz netán a BNV-n. Szóval, mindent elkövet, hogy vevőket szerezzen új termékének és hirt, nevet saját magának.

Rendben van, így van ez jól. De ha valaki valamit saját hibáján kívül (tellezzük föl, jóindulatú) ideig-óráig nem tud gyártani, szállítani, vajon miért nem teszi közzé az okot? Ezzel aligha rövidülne a vásárlók körében szerzett becsülete. Sőt...

Sz. I.

Családi események

emm. Tóth György Jánosnak és Berényi Éva Editnek Roland, Burzon Béla Lászlónak és Mihalkó Júlia Zsuzsannának Márk, Kotsis Ferencnek és Vékony Piroksa Katalinnak Bernadett, Berta Ernő Attilának és Kubai Mária Miklós nevű gyermekek születtek.

HALALOZÁS

Dékány Andrásné Balla Anna, Canjavec Tamás János, Dudás Pálné Gera Mária, Petrovics László, Sárközi Márk, Zseli Lászlóné Mészáros Anna, Horváth Sándor, Nincevics Mónika, Márton János, Bihari Iván, Gábor János, Varga Mátyásné Kéri Rozália, Barna Istvánné Pozsár Terézia, Bajzak Antalné David Mária, Molnár Béla Szántó Julianna, Demir Ali, Gajdacs Tamás, Baló János Ignác, Varga András, Vörös Jánosné Márkus Julianna, dr. Ajtay Gyula, Kőműves Józsefné Hegyi Anna, Varsányi Istvánné Kovács Mária, Zentai Szilárd, Molnár János, Baló József, Juhász Lászlóné Pap Eszter Julianna, dr. Szőke Dezsőné Vajda Edit, Konkoly Ferenc, Pap Imre, Szécsi István József, Györi Imre, Abraham-Furus János, Katona István, Samu Pálné Rutai Etelka, Bite Vince, Pinter László, Laczkó Márton, Laczkó János, Somogyi Ágnes, Pető József, Kovács Béla Révész Julianna, Molnár Ferenc, Fehér József, Kracsin Mária, Fazekas János, Molnár András, Pári Sándor, Mihajlovics Istvánné Simon Mária, Varga Istvánné Németh Erzsébet, Vetrő Ferencné Hódi Anna meghalt.

Restaurálják az „autogramfalat”

1983. május 27. — Babits Mihály életének sok nyarat Esztergomban, előhegyi kis villájában töltötte, s műveinek jelentős részét ott alkotta. A város, amely mindig magának érezte a dunántúli táj költőjét, méltó módon ünnepli meg születésének 100. évfordulóját is. A városi tanács emlékbizottságot alakított, s az emlékművet az a Ba-

bits-villa „autogramfalának” restaurálására. A költő előhegyi nyaralójában a tornác falán látható feliratokról, autogramokról van szó. Az 1930-as években a hazai szellemi élet egyik központjának számító Babits-nyaraló vendégei — szellemi életének 100. évfordulóját is.

A városi tanács emlékbizottságot alakított, s az emlékművet az a Ba-

lányi Dezső, Karinthy Frigyes, Móricz Zsigmond, Székfű Gyula, Radnóti Miklós, Szabó Lőrinc írta föl rajzszénnel, vagy színes krétával a nevét a tornác falára.

A városi tanács most a beérkezett tanulmánytervek értékelése után a Képző- és Iparművészeti Főiskola restaurátor tanszékét bízta meg a kultúrtörténeti értékesség konzerválásával.